

(кавга) украси твоѣж-тѣ побѣдоноснѣ дър-
жавѣ да владѣй, мѣждѣ Епископы-тѣ мирѣ
и сѣгласіе, кое-то ще бѣде, ако си отидѣ
азъ въ отечество-то; тѣзи дарѣж просѣ и,
това сѣтничко благодѣаніе ми покажи.
Царь-тѣ слисанъ на тѣя дѣмы, просѣлази сѣ,
и наедно сѣ него царскы-тѣ колѣбры, кои-
то вѣхѣж обыкнѣли С-го, и нещахѣ да го
отпѣстатъ; нѣ той едно по причинѣ на
старость-тѣ и всѣгдашны-тѣ колѣзны, а
дрѣго отъ много-то раздѣры дѣто ставахѣ
мѣждѣ Епископы-тѣ, много сѣ моли, що-то
придѣма царь-тѣ да го отпѣсти за да си
отиде и да живѣе вече дѣто иска. Тѣй от-
пѣстенъ, здрависѣ сѣ и цѣлѣва всичкы-тѣ
и, като сѣ упрости сѣ свой-тѣ словесны ов-
ци, излазасѣ изъ града, испровожданъ отъ
всичкыя народъ сѣ плачъ и рыданіе; въ сѣ-
що-то врѣмѣ и нѣкой си Епископы, кои-то
обыкахѣ С-го Григоріа и тѣжахѣ за него,
оставихѣ сѣвора и, слѣдъ испровожданіе-то
мѣ, невѣрнахѣ сѣ вече въ града, нѣ всѣ-
кой си отиде отъ дѣ-то бѣше дошѣлъ; мѣж-
дѣ тѣхѣ бѣхѣ: Григорій Нисскый, братъ
великаго Василіа, Афилохый Иконійскый, Евло-